

پیرامون: تشکیل کمیته ها یا شورای محلات و کمیته های یاری رسانی مستقل، تنها راهکار واقعی برای جلوگیری از صدمات بیشتر سیلاب در برابر بی تدبیری مسئولان کشور!

امیر جواهری لنگرودی

info@karegari.com

در مملکتی که برای سرکوب همه چیز است ولی برای نجات هیچ چیز، چه می توان کرد؟! در آستانه ورود به سال جدید شمسی ۱۳۹۸، افزایش و فرود آنچه در سامانه ی بیش از ۲۰ استان کشور که در گیر سیل و بارندگی های غیر معمول شده اند.

برطبق اخبار منتشره استان های شمالی، شمال غربی، غرب و جنوب درگیر سیل و سیلاب های غیرقابل کنترل شده اند. بسیاری از سدها سرریز کرده اند و سیلاب بسیاری از مزارع گلستان، خوزستان، لرستان، کهگیلویه و بویراحمد را از بین برده است. در این میان دشواری های پُر تعبی متوجه زندگی مردمان ما شده است؛ اگر در نقاطی سیل فروکش کرده است هنوز شهرهای سوسنگرد، رفیع و بستان در وضعیت قرمز و فوق العاده و آماده باش قرار دارند. چرا که خطر سیل در کمین این شهر ها قرار دارد از نوز به اینسو و در دل سیلاب ویرانگر، خیلی از زوایای پنهان این ناهنجاری های ویران کن، رو شده است. در این رابطه برپایه گزارش سازمان بازرسی کل کشور؛ مشخص شد که بیش از ۷۰٪ از جنگل های استان گلستان در اختیار چند شرکت و نهاد صاحب نفوذ است که بدون توجه به قوانین و مقررات و با اعمال سلیقه انجام گرفته است.

چنانچه به اسامی و هکتارهای تحت پوشش مربوط به این گزارش دقت کنیم، مشخص می گردد: حوزه علمیه گرگان: ۴۷۰۱۳ هکتار- لشکر ۲۵ کربلا (سپاه): ۱۳۰۰۰ هکتار- موسسه پیشگامان سازندگی: ۸۶۹۰ هکتار و آستان قدس: ۹۹۱ هکتار را اشغال کرده است. تاکنون تا حدی روشن شد که یکی از دلایل سیل های ویرانگر اخیر در شهرهای شمالی، نابودی روزانه ۱۲۳ هکتار از جنگل ها است. سال ۹۵ دولت لایحه تنفس جنگل را به مجلس برد و خواستار توقف برداشت از جنگل ها شد.

در همین رابطه سه آیت الله گردن کلفت مناطق شمالی نورمفیدی ، طبرسی و قربانی ، امام جمعه ی های استان های گلستان ، مازندران و گیلان از مخالفان اصلی این طرح بودند و طرح تعویق شد. حالا همین کسانی که حامی جنگل خواران بودند ، شروع به نامه نگاری کردند که دولت می بایستی عجله کند و پاسخگو باشد !

سیل ویرانگر تا به امروز؛ جدا از گرانی و تورم شدید ، فقر ، بیکاری، درکنار تحریم های اقتصادی همه جانبه و اقتصاد فلج و ورشکسته و نابود کننده ، خسارات بزرگی به زندگی مردم، به زیرساخت های ارتباطی، به واحدهای تولیدی کوچک و به تولیدات کشاورزی وارد ساخته است . محیط زیست کشور از دست عوامل حاکمیت در امان نماند . سد سازی های بی درو پیکر، برداشت های بیرویه آب با زدن هزاران چاه عمیق غیر مجاز، باعث خشک شدن رودخانه ها و تالاب ها شدند. جنگل های زاگرس و البرز بارها برای دزدیدن درختان به آتش کشانده شدند ، خاک کشور را فروختند و همه هستی طبیعی کشور را به هیچ کشاندند تا کمترین بارندگی بتواند ویرانه سرایی این چینی از خود به جا گذارد که الان شاهدش هستیم . بدون تردید از بین رفتن این همه تخریب و کارخرابی، بدون جبران هر چه سریع تر، این همه نابهنجاری اجتماعی ، نه تنها کم ترین اثری از «رونق تولید» را طی سال ۱۳۹۸ شاید نخواهیم بود بلکه اثرات فروپاشی اقتصادی را خاصه بر طبقات و لایه های محروم تر و کم درآمدتر جامعه مان را شاهد خواهیم بود.

برای مردم ما روشن شد که تمامیت نظام اسلامی از هر آفتی که بر سرشان فرو ریزد ، مخوف تر و دهشتناک تر است . نمی توان و نباید به آنها و ادعای یاری رسانی حکومتگران اندیشید. چرا که آنان همچون دیگر دفعات تنها به فکر خویشند و همین جماعت با کارکرد چهار دهه ای خود، با بالا کشیدن همین زمین ها ، جنگل ها ، باغات و رودخانه ها و تالاب ها را خشکاندند و ویران سرایی به جا گذاشتند که سیل چند ساعته اینگونه خانه خرابی و ویرانگری از خود در تمامیت جغرافیای ایران به جا نهد که در تاریخ کشور کم نظیر بوده است. به این مجموعه باید افزود؛ درکنار سیل و ویرانی ، ما شاهد مرگ دردناک ده ها هموطن در مناطق گوناگون کشور و خسارت مالی بسیار زیاد برای یکایک آنان بودیم . این تراژدی با عدم امداد رسانی به موقع و همچنین ارسال اخباری از مسافرت و تفریح خارج از کشور مسئولین شهری ، استانی و کشوری به جای جای جهان ، در ایام نوروز، اندوه مردم را فزون تر ساخت و مجلس اسلامی حتی یک جلسه اضطراری برای دریافت گزارشات نمایندگان سامانه های سیلاب به یکدیگر و به افکار عمومی ندادند .

مردم ما به تجربه دریافتند، دعوا و مرافعه و با سرب داغ به جان آنان افتادن ورقابت سپاه و بسیج و ارتش را به پیش صحنه راندن، برای چپاول اموال اهدایی مردمی دلسوخته است که دارد از راه می رسد تا سفره ای را رونق بخشد و چراغی را روشن بسازد . در چنین ویرانه سرایی و در چنین هنگامه بس سهمناک ، حق مردم است که به چیزی باور نداشته و قول هیچ بنی بشری را بر نتابند. اینگونه است که خود مردم عاصی دست به کار شده اند تا از هیچ، همه چیز بسازند. از کیسه های شن و ماسه و لای و گل ، دیواره نفوذ ناپذیر ساختند ، بدن خویش را سایه بان ، خانه ندار، همسایه ها کردند تا کودکان منزل سربرشانه مادران خود نهند و شب را به روز رسانند. مردم ما از همه اندوخته های سالیان خویش از زلزله رودبار و منجیل و ویرانی روستاهای رستم آباد تا سرزمین کویری خشک بم و کرمان ، ورزقان، کرمانشاه و سرپل بهره گرفتند و امروز پهنه همیاری و همپستی به یکدیگر را ، به نشانه بهترین جلوه های همیاری هم بدل ساختند . مردم ما نشان دادند در مملکتی که برای سرکوب همه چیز است ولی برای نجات مردم از سیلاب و ویرانی ، هیچ چیز، باید خود دست به کار شوند و سامانه راهکار واقعی را با دستان توانمند خویش ، به یاری طلبند!

پاسخ چه می توان کرد ؟ در همین به سامان بردن کمیته های همیاری، به بهترین وجه خود را نشان داده است. اکنون نیز تنها راه پاسخگویی مردم و دخالتگری آنان در کوتاه کردن دست نیروهای جهادی- عوامل سپاه و بسیج و همه عمده و اکره حکومتیان ، راه اندازی همین کمیته های همیاری مردمی است .

سیل و خانه خرابی دست همبستگی و کنشگری مستقل را به میان مردم کشاند و به آنان نشان داد که با گسترش کمیته ها و شوراهای محلات شهری و تشکل های همیاری مردمی در سطح روستاها است که می توانند خود مدیریت این بحران

را برعهده بگیرند و به مردم بی چیز و ندار یاری برسانند. تردیدی نباید کرد، هر جا و هر منطقه ای شورا و کمیته های همیاری شکل گرفت ، بی شک همه امکانات هلال احمر و همه ارگان های دولتی باید در اختیار این شوراهای و تشکل های مردمی قرار گیرد تا این تشکل های خود ساخته مستقل مردمی ، بتوانند مانع افزایش صدمات و آسیب های جدی تر بحران شوند و امر دخالتگری و بالا بردن ضریب اعتماد مردم را در عمل متحقق سازند. شرایط کنونی بهترین فرصت برای شکستن دیوارها و سیل بند های چهل سال اختناق و ارباب ، سکوت و بگیر و به بند است . نباید از یاد ببریم که سیل ویرانگر ناشی از نکبت وجودی حاکمان جنایت و جنون و نادانی و جهل فزاینده یکایک آنان، بهترین شرایط و زمان برای پیشروی را فراهم آورده که مردم خود، مداخله گر باشند و آستین بالا زنند و لب به اعتراض بکشایند . جوانان گمشان (ترکمن صحرا) و زنان و مردان مثال زدنی آن سامان، به جای گریستن و زانوی غم در بغل سُودن، درس زیستن و هستی بخشیدن به ادامه زندگی در دل گل و لای و جنگیدن را به همگان ارزانی داشتند. نشان دادند که قدرت همدلی و اتحاد مردم ، کمتر از این سیل نیست . همین اتفاق نشان داد که در کنار هم بودن و دیواره ای از هستی زندگی ساختن ، می توان کلیت نظام را به چالش طلبید و حماسه آفرید!

امروز دهها گروه یاری رسان سیل زده گان از معلمان - دانشجویان - پرستاران و دانشجویان پرستاری، دسته های جوانان و زنان ، کارگران مناطق مختلف به صف شده و دست یاری رسانی به سوی مردم را به رنجیره ای از همدلی و همگرایی گسترده و به دلجویی آن بدل ساخته اند که در کمتر هنگامه ای این نمایشات در این سطح در رسانه های مجازی بازتاب داشته است .

ایجاد کانال های خبر رسانی و ایجاد رسانه سراسری برای پوشش دادن به این سطح از حضور مادی مردم در صحنه رودررویی ها ، می تواند پشتوانه فراموش نشدنی از تاریخ پیکار مردم را ثبت نماید. درست در چنین شرایطی؛ همپیوندی و همپشتی های هر چه گسترده تر مردم می تواند ، مشارکت مردمی در نزد توده مردم را بالا برد و تصمیم گیری جمعی را جایگزین حرکات فردی و شخصی سازد. مردم ما نیک دریافته اند که تنها با اتکا به قدرت خویش می توانند راه رهایی جامعه را هموار سازند. در این میان ، هیچکس را یارای رودررویی با اراده جمعی مردم نیست . حاصل کلام اینکه امروز، تشکیل کمیته ها یا شورای محلات مستقل ، انجمن های خود یاری و یاری رسانی ، تنها راهکار واقعی برای جلوگیری از صدمات بیشتر سیلاب در برابر بی تدبیری مسئولان کشور بشمار می رود !

جمعه ۱۶ فروردین ۱۳۹۸ برابر ۰۵ آوریل ۲۰۱۹